

[Chr. A. Christiansen.]

Række Konflikter i Jylland og et Par enkelte i Københavns Omegn. Det er for at bevare Ro og gode Arbejdsforhold, vi gaar imod dette Forslag; vi har ikke noget som helst imod disse Mennesker som saadanne; de kan for vor Skyld have hvilken religiøs og anden Opfattelse, de vil, det influerer ikke paa vor Stilling til dem.

Jeg beklager det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersens negative Stilling til vore Forslag, men skal kun sige, at naar vi stiller Ændringsforslag om Dispensation fra 26 Ugers Bestemmelsen ved 3—4 Aars Maksimum og desuden om et Ledighedsprocenttal paa 20, er det sidstnævnte Tal ikke noget Gættetal. Det er vor Opfattelse, at 26 Ugers Bestemmelsen bør udgaa af Loven, men da vi ikke troede at kunne gennemføre dette, er vi trøstet ved de 20 pCt.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup udtalte, at den Maade, vi fremstiller Kasserens Stilling paa, ikke har noget med Virkeligheden at gøre. En Kasse, der omfatter ca. 45 pCt. af de danske Arbejdere, er nu tom; det kan det ærede Medlem vel ikke benægte. Det ærede Medlems Parti tager ellers ikke i Betænkning at henvende sig til Rigsdagen; naar man har været udsat for en eller anden Katastrofe, f. Eks. Sandflugt el. lign., kan man godt gaa til Folketinget og bede om en Bevilling, derimod kan man pludselig ikke begribe, at det samme kan være naturligt for Arbejdsløshedskasser, der har været ude for en Katastrofe. Vort Forslag kaldes naturligvis for et Overbud. Man kan ikke forstaa, at vi, naar der fra to forskellige Sider stilles Ændringsforslag, gaar en Smule længere. Kasserne ligger med Formuer, siger man. Ja, det ser ud til, at enkelte Kasser har kunnet konsolidere sig; det har givet sig Udslag i nedsatte Kontingenter, hvad der igen har influeret paa Pristallet, men for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er det gaaet den modsatte Vej med en ganske antagelig Fart, og den Forhøjelse, der nu kommer til 1. April, vil ikke komme til at influere paa Pristallet, saa der bliver ikke nogen Lønbevægelse i den Anledning. Man maa ikke glemme, at man har væltet mange sociale Foranstaltninger over paa Arbejdsløshedskasserne, og saa er det en lidt haansk Bemærkning at sige, at man lige saa godt kan optage disse Mennesker til almindelig Forsørgelse! Jeg kunde fristes til at sige: Lad os være fri! Jeg takker for øvrigt for Ministerens trøstende Ord her. Jeg har i dette Tilfælde ikke Trøst behov; de Forslag, vi har stillet, tager Sigte paa at skaane Kasserens Medlemmer for de mægtige For-

højelser, der synes at være paa Trapperne. Vore Forslag dækker ikke det, vi ønsker, men vi har stillet de Forslag, som vi finder paakrævet i Øjeblikket.

Ordføreren (Sønderup): Jeg maa hævde, at de rent talmæssige Opgørelser, jeg fremkom med i mit første Indlæg, staar fast. De er taget ud af det Materiale, som Udvalget fik stillet til Disposition, og det reelle og faktiske i den Forbindelse er, at for Aaret 1945—46 har det offentlige Tilskud udgjort 162 Mill. Kr., medens Kontingentbeløbet har været 67 Mill. Kr., altsaa ca. 30 pCt. Derfor siger jeg igen, at hvis man vil fastholde, at der er nogen væsentlig Forsikringsværdi i en Ordning af den Art, maa man have en ejendommelig Opfattelse af Begrebet Forsikring. Med Hensyn til den Kritik, der har været fremført mod Kontrollen, og hvad der staar i Forbindelse dermed, har jeg gjort den Opfattelse gældende, at saafremt man fortsat skal have en forsikringsmæssig Ordning af den Karakter, kan vi lige saa godt begynde at overtage det hele som almindelig Forsorg, for saa kunde det ikke blive stort dyrere.

Der har været talt her om de vanskeligt stillede Kasserens Stilling, og der er fra Ministerens Side og ogsaa fra Flertallets Side i Udvalgsbetænkningen givet Udtryk for, at saafremt der er Kasser, der kommer i Vanskeligheder, er vi villige til, saadan som man altid har været det, at yde dem den Haandsrækning og Støtte, de har Behov. Naar det ærede Medlem Hr. Chr. A. Christiansen talte om, at der var en hel Del Kasser, der havde konsolideret sig, er det fuldstændig rigtigt, men der er een bestemt, der ikke har gjort det, nemlig Arbejdsmændenes. Jeg skal ikke gaa i Rette med dem i saa Henseende, men det er en Kendsgerning, at de i Ly af de store, ekstraordinære Statstilskud i de senere Aaringer har sat Kontingentet ned, det er gaaet ned fra 183 Kr. pr. Medlem i 1942—43 til i Dag at udgøre 134 Kr. En Udvikling i den Retning er selvfølgelig ikke stabiliserende, og dette er i nogen Grad en medvirkende Aarsag til, at den Kasse er kommet i Vanskeligheder.

Maa jeg saa til sidst til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen sige, at naar han saa stærkt paaberaaber sig, at Arbejderne opretholder Kasserne af Hensyn til Samfundet, kunde det saa ikke ogsaa godt tænkes, at man fra de Herrers Side var interesseret i at opretholde Kasserne af Hensyn til, at man netop derigennem i højere Grad havde Betingelser og Muligheder for at holde sammen paa Fagforeningernes Medlemmer?